



ŻYCIE EWANGELIA

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, *A* Mt 17,1-9 * 05.03.2023

(601)

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba oraz brata jego, Jana, i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto ukazali się im Mojżesz i Elias, rozmawiający z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie».

Słowo Pana Jezusa było orędziem wiary, nadziei i miłości. Było wspaniałe, ale równocześnie wymagające. On jasno i jednoznacznie określił warunki korzystania z dobrodziejstw nowego królestwa: „Kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje”. Posłuchali Go, podjęli krzyż i mają udział w Jego zmartwychwstaniu. Boży Syn wciąż mówi. Wystarczy sięgnąć po Pismo Święte, aby słowa Pana zaczęły brzmieć w naszych uszach. Ile jeszcze treści pozostało nieodkrytych? Ile z Objawienia Chrystusa nie dotarło jeszcze do umysłów i serc? Bóg wzywa i nas: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!». Czy nie byłoby cudownie usłyszeć w głębi duszy Jezusowe: „Wstańcie, nie lękajcie się”! Potrzeba tak niewiele – zamilknąć, słuchać i wypełniać.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy w moim życiu dominuje Tabor czy Golgota? Czy przeżyłem więcej radosnych chwil czy raczej smutnych? Które najbardziej zapadły mi w pamięć?

Do wykonania: Poprawię się chociaż z jednej wady np. złości, niechęci do ludzi myślących inaczej niż ja.

KALENDARZ LITURGICZNY

06.03 (poniedziałek) Wspomnienie św. Kolety, dziewicy

Urodziła się 13 I 1381 r. w Corbei. Gdy miała 18 lat, zmarli jej rodzice. Sierotą zajął się opat klasztoru w Corbei Raoul de Roye. Koleta wnet zasmakowała w życiu klasztornym, przebywając w kilku zakonach żeńskich. Była również u klawysek i urbanistek, ale i tam nie znalazła swego miejsca. Opuściła klasztor i jako rekluza (zobowiązana do nieopuszczania własnej celi i kontaktowania się z innymi) spędziła na wyłącznym oddaniu się Bogu 4 lata. Przyplaciła swoje dobrowolne więzienie w ciemnej celi czasową utratą wzroku i słuchu.

Za to jej życie wewnętrzne niezwykle się rozwinęło. Za natchnieniem Bożym, zwolniona ze ślubu dozgonnego przebywania w samotności, oddała wszystkie swoje siły reformie klasztorów Klarysek. Dla dokonania tego dzieła Koleta otrzymała od papieża Benedykta XIII osobną bullą specjalne upoważnienie. Pomagali jej w tym franciszkanie – zwolennicy reformy, jak np. św. Jan Kapistran. Bóg za życia obdarzył Koletę darem wizji i prorocत्व, charyzmatem czytania we wnętrzu człowieka i uzdrawiania chorych. Święta miała szczególne nabożeństwo do dusz czyśćcowych. Szczególnie dbała o umiłowanie ubóstwa i modlitwy. Pomimo bardzo ożywionego apostołatu i surowego życia Koleta dożyła 66 lat; zmarła w Gandawie (Belgia) 6 III 1447 r. Papież Pius VII kanonizował ją 24 V 1807 r.

07.03 (wtorek) Wspomnienie św. Perpetui i Felicyty, męczennicy

Zmarły w cyrku w Kartaginie podczas prześladowań za Septymiusza Sewera, w III wieku. Perpetua, kobieta ze szlacheckiego rodu, matka niemowlęcia, i jej niewolnica Felicyta, bliska wydania na świat dziecka, zostały wtrącone do więzienia jeszcze jako katechumenki. Ich pobyt w więzieniu został opisany przez samą Perpetuę i przejęty przez Tertuliana. Zmarły przywiązane do siatki i rozszarpane przez jałówkę.

08.03 (środa) Wspomnienie św. Jana Bożego, zakonnika

Urodził się w Portugalii w Monte Mor il Novo w 1495 roku. Przed nawróceniem, które nastąpiło w wieku czterdziestu lat, był żołnierzem, pasterzem i sprzedawcą książek. W 1537 roku silnie poczuł wezwanie do uczynków miłosierdzia i bezustannie opiekował się ubogimi i chorymi, przemieniając swoje mieszkanie w Granadzie w szpital. Zmarł w 1550 roku, został kanonizowany w roku 1690. Jest przedstawiany w habicie jako opiekujący się chorymi.

09.03 (czwartek) Wspomnienie św. Dominika Savio

Urodził się w 1842 roku we Włoszech. Żył zaledwie 15 lat, ale zdążył osiągnąć wysoki stopień świętości. Był uczniem św. Jana Bosko, który kochał go jak syna. Dominik zorganizował towarzystwo pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia, które pomagało św. Janowi Bosko w pracy misyjnej. Chociaż życie Dominika płynęło w ubóstwie, pracy i cierpieniach, przepełniała go radość i pogodna świętość. Jest prawdziwym wzorem dla młodzieży. Pewnego razu napisał do swojego przyjaciela: „Tu na ziemi świętość polega na tym, aby być stale radosnym i wiernie spełniać nasze obowiązki”. Życie Dominika Savio dopełniło się w 1857 roku. Zmarł z powodu choroby płuc. W 1950 roku został błogosławionym, a w 1954 roku zaliczono go w poczet świętych.

WARTO WIEDZIEĆ

OKRES WIELKIEGO POSTU – trwa 40 dni. Ma nas przygotować do Świętego Triduum Paschalnego czyli Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Liczony od Środy Popielcowej, zamykany jest obchodami liturgii Wielkiego Tygodnia, które rozpoczynają się w Niedzielę Palmową. Wielki Post trwa do początku liturgii Mszy Wieczerzy Pańskiej sprawowanej w Wielki Czwartek. Ostatnie dni Wielkiego Tygodnia, począwszy od wielkoczwartkowego wieczoru, należą już do Triduum Paschalnego. Obejmuje ono, związane z misterium eucharystycznym, uroczystości Wielkiego Czwartku, Wielkopiątkowe wspomnienia męki i śmierci Chrystusa, poprzedzone wielogodziną adoracją Bożego Grobu i radosne przeżycia Wigilii Paschalnej – nocy Wielkiej Soboty, aż po triumf Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Wydarzenia Wigilii Paschalnej otwierają okres wielkanocny.

W Środę Popielcową – zgodnie z kanonami 1251-1252 Kodeksu Prawa Kanonicznego – obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły (trzy posiłki w ciągu dnia, w tym tylko jeden – do syta). Prawem o wstrzemięźliwości są związani wszyscy powyżej 14. roku życia, a prawem o poście – osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60. roku życia